EXTRADITION

Instrument Amending the
Treaty of June 22, 1972
Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and DENMARK

Signed at Copenhagen June 23, 2005

with

Annex

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

DENMARK

Extradition

Instrument amending the treaty of June 22, 1972.
Signed at Copenhagen June 23, 2005;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 28, 2006 (Treaty Doc. 109-14,
109th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Instruments of Ratification
at Copenhagen September 1, 2009;
Entered into force February 1, 2010.
With annex.

Agreement on extradition
between the United States of America and the Kingdom of Denmark
signed 23 June 2005

Aftale om udlevering
mellem Amerikas Forenede Stater og Kongeriget Danmark
undertegnet den 23. juni 2005

Instrument as contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003, as to the application of the Treaty on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Denmark signed 22 June 1972

1. As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003 (hereafter "the U.S.-EU Extradition Agreement"), the Governments of the United States of America and the Kingdom of Denmark acknowledge that, in accordance with the provisions of this Instrument, the U.S.-EU Extradition Agreement is applied in relation to the bilateral Treaty on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Denmark signed 22 June 1972 (hereafter "the 1972 Treaty on Extradition") under the following terms:

(a) Article 4 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Articles 3 and 4(2) of the Annex to this Instrument shall govern the scope of extraditable offenses;

(b) Article 5 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 11(1) and (5) of the Annex to this Instrument shall govern the mode of transmission, and requirements concerning certification, authentication or legalization of the extradition request and supporting documents;

(c) Article 7(1) of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 11(7) of the Annex to this Instrument shall provide an alternative method for transmission of the request for extradition and supporting documents following provisional arrest;

(d) Article 8(2) of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 13(3) of the Annex to this Instrument shall govern the channel to be used for submitting supplementary information;

(e) Article 9 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 13 *bis* of the Annex to this Instrument shall govern the temporary surrender of a person being proceeded against or serving a sentence in the requested State;

(f) Article 10 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 15 of the Annex to this Instrument shall govern the decision on requests for extradition made by several States for the extradition or surrender of the same person;

(g) Article 11 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 13 *ter* of the Annex to this Instrument shall govern the use of simplified extradition procedures;

(h) Article 12(3) of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 18(3) of the Annex to this Instrument shall govern the procedures governing transit in the event of unscheduled landing of aircraft;

(i) Article 13 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 8 of the Annex to this Instrument shall govern extradition with respect to conduct punishable by death in the requesting State; and

(j) Article 14 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 11(8) of the Annex to this Instrument shall govern consultations where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of a request for extradition.

2. The Annex reflects the integrated text of the provisions of the 1972 Treaty on Extradition and the U.S.-EU Extradition Agreement that shall apply upon entry into force of this Instrument.

3. This Instrument shall not apply to Greenland and the Faroe Islands unless the United States of America and the European Union, by exchange of diplomatic notes, duly confirmed by the Kingdom of Denmark in accordance with Article 20 (1) (b) of the U.S.-EU Extradition Agreement, agree otherwise. The application of the 1972 Treaty on Extradition to Greenland and the Faroe Islands shall remain unaffected by the U.S.-EU Extradition Agreement.

4. In accordance with Article 16 of the U.S.-EU Extradition Agreement, this Instrument shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.

5. This Instrument shall apply to requests for extradition made after its entry into force; nevertheless, Articles 3, 4(2) and 13 *bis* of the Annex shall, in accordance with Article 16 of the U.S.-EU Extradition Agreement, apply to requests pending in the requested State at the time this Instrument enters into force.

6. (a) This Instrument shall be subject to the completion by the United States of America and the Kingdom of Denmark of their respective applicable internal procedures for entry into force. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Denmark shall thereupon exchange instruments indicating that such measures have been completed. This Instrument shall enter into force on the date of entry into force of the U.S.-EU Extradition Agreement.

(b) In the event of termination of the U.S.-EU Extradition Agreement, this Instrument shall be terminated and the 1972 Treaty on Extradition shall be applied. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Denmark nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Instrument.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Instrument.

DONE at Copenhagen, in duplicate, this Thursday of 23 of June 2005, in the English and Danish languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF DENMARK:

ANNEX

Article 1

Each Contracting State agrees to extradite to the other, in the circumstances and subject to the conditions described in this Treaty, persons found in its territory who have been charged with or convicted of any of the offenses mentioned in Article 3 committed within the territory of the other or outside thereof under the conditions specified in Article 4.

Article 2

[not applicable]

Article 3

An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws of the requested and requesting States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or conspiracy to commit, or participation in the commission of, an extraditable offense. Where the request is for enforcement of the sentence of a person convicted of an extraditable offense, the deprivation of liberty remaining to be served must be at least four months.

If extradition is granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

For purposes of this Article, an offense shall be considered an extraditable offense:

(a) regardless of whether the laws in the requesting and requested States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;

(b) regardless of whether the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court; and

(c) in criminal cases relating to taxes, customs duties, currency control and the import or export of commodities, regardless of whether the laws of the requesting and requested States provide for the same kinds of taxes, customs duties, or controls on currency or on the import or export of the same kinds of commodities.

Article 4

A reference in this Treaty to the territory of a Contracting State is a reference to all the territory under the jurisdiction of that Contracting State, including airspace and territorial waters and vessels and aircraft registered in that Contracting State if any such aircraft is in flight or if any such vessel is on the high seas when the offense is committed. For the purposes of this Treaty an aircraft shall be considered to be in flight from the moment when power is applied for the purpose of take-off until the moment when the landing run ends.

If the offense has been committed outside the territory of the requesting State, extradition shall be granted, subject to the other applicable requirements for extradition, if the laws of the requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws of the requested State do not provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances, the executive authority of the requested State, at its discretion, may grant extradition provided that all other applicable requirements for extradition are met.

Article 5

The United States shall not be bound to deliver up its own nationals and Denmark shall not be bound to deliver up nationals of Denmark, Finland, Iceland, Norway or Sweden, but the executive authority of the requested State shall, if not prevented by the laws of that State, extradite such nationals if, in its discretion, it be deemed proper to do so.
If extradition is not granted pursuant to this Article, the requested State shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

Article 6

Extradition shall be granted only if the evidence be found sufficient, according to the laws of the place where the person sought shall be found, either to justify his committal for trial if the offense of which he is accused had been committed in that place or to prove that he is the identical person convicted by the courts of the requesting State.
In the case of a request made to the Government of Denmark, the Danish authorities, in accordance with Danish extradition law, shall have the right to request evidence to establish a presumption of guilt of a person previously convicted. Extradition may be refused if such additional evidence is found to be insufficient.

Article 7

Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

1. When the person whose surrender is sought is being proceeded against or has been tried and discharged or punished in the territory of the requested State for the offense for which his

extradition is requested. If the charge against a person sought in Denmark has been waived, extradition may be granted only if the conditions of applicable Danish law permit.

2. When the person whose surrender is sought has been tried and acquitted or has undergone his punishment in a third State for the offense for which his extradition is requested.

3. When the prosecution or the enforcement of the penalty for the offense has become barred by lapse of time according to the laws of either of the Contracting States.

4. If the offense for which his extradition is requested is a political offense or an offense connected with a political offense, or if the requested State has reason to assume that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for a political offense or an offense connected with a political offense. If any question arises as to whether a case comes within the provisions of this subparagraph, it shall be decided by the authorities of the requested State.

5. If in special circumstances, having particular regard to the age, health or other personal conditions of the person concerned, the requested State has reason to believe that extradition will be incompatible with humanitarian considerations.

6. In respect of a military offense.

Extradition may be refused on any other ground which is specified by the law of the requested State.

Article 8

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the requesting State and not punishable by death under the laws in the requested State, the requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

Article 9

When the person whose extradition is requested is being proceeded against or is lawfully detained in the territory of the requested State for an offense other than that for which extradition has been requested, the decision whether or not to extradite him may be deferred until the conclusion of the proceedings and the full execution of any punishment he may be or may have been awarded.

Article 10

The determination that extradition based upon the request therefore should or should not be granted shall be made in accordance with the law of the requested State and the person whose extradition is sought shall have the right to use such remedies and recourses as are provided by such law.

Article 11

Requests for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in paragraph 7 of this Article.

The request shall be accompanied by a description of the person sought, information as to his nationality and residence if available, a statement of the facts of the case, the text of the applicable laws of the requesting State including the law defining the offense, the law prescribing the punishment for the offense, and a statement that the legal proceedings or the enforcement of the penalty for the offense have not been barred by lapse of time.

When the request relates to a person who has not yet been convicted or has been convicted and not yet sentenced, it must also be accompanied by a warrant of arrest issued by a judge or other judicial officer of the requesting State and by such evidence as, according to the laws of the requested State, would justify his arrest and committal for trial if the offense has been committed there, including evidence proving the person requested is the person to whom the warrant of arrest refers.

When the request relates to a person already convicted and sentenced, it must be accompanied by the judgment of conviction and sentence passed against him in the territory of the requesting State, by a statement showing how much of the sentence has not been served, and by evidence proving that the person requested is the person to whom the sentence refers.

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the requested State without further certification, authentication, or other legalization. "Ministry of Justice" shall, for the United States, mean the United States Department of Justice; and, for Denmark, the Danish Ministry of Justice.

The requested State may require that the documents in support of the request for extradition be translated into the language of the requested State.

If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the requested State, the requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel pursuant to paragraph 1 of this Article, by submitting the request and documents to the Embassy of the requested State located in the requesting State. In that case, the date of receipt of such request by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the requested State for purposes of applying the time limit that must be met under Article 12 to enable the person's continued detention.

Where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the requested State to determine the extent to which the information can be protected by the requested State. If the requested State cannot protect the information in the manner sought by the requesting State, the requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 12

In case of urgency a Contracting State may apply for the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition through the diplomatic channel. This application may be made either through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Danish Ministry of Justice. The application shall contain a description of the person sought, an indication of intention to request the extradition of the person sought and a statement of the existence of a warrant of arrest or, if convicted and sentenced, a judgment of conviction against that person, and such further information, if any, as would be necessary to justify the issue of a warrant of arrest had the offense been committed, or the person sought been convicted, in the territory of the requested State.

On receipt of such an application the requested State shall take the necessary steps to secure the arrest of the person claimed.

A person arrested upon such an application may be set at liberty upon the expiration of thirty days from the date of his arrest if a request for his extradition accompanied by the documents specified in Article 11 shall not have been received. The requesting State may request, specifying the reasons therefore, an extension of the period of detention for a period not to exceed thirty days, and the appropriate judicial authority of the requested State shall have the authority to extend the period of detention. The release from custody pursuant to this provision shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 13

If the requested State requires additional evidence or information to enable it to decide on the request for extradition, such evidence or information shall be submitted to it within such time as that State shall require.

If the person sought is under arrest and the additional evidence or information submitted as aforesaid is not sufficient, or if such evidence or information is not received within the period specified by the requested State, he shall be discharged from custody. Such discharge shall not bar the requesting State from submitting another request in respect of the same offense.

Such additional evidence or information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Danish Ministry of Justice.

Article 13 *bis*

If a request for extradition is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the requested State, the requested State may temporarily surrender the person sought to the requesting State for the purpose of prosecution.
The person so surrendered shall be kept in custody in the requesting State and shall be returned to the requested State at the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with the conditions to be determined by mutual agreement of the requesting and requested States. The time spent in custody in the territory of the requesting State pending prosecution in that State may be deducted from the time remaining to be served in the requested State.

Article 13 *ter*

If the person sought consents to be surrendered to the requesting State, the requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of protection of the rule of specialty.

Article 14

A person extradited under the present Treaty shall not be detained, tried or punished in the territory of the requesting State for an offense other than that for which extradition has been granted nor be extradited by that State to a third State unless:

1. He has left the territory of the requesting State after his extradition and has voluntarily returned to it;

2. He has not left the territory of the requesting State within forty-five days after being free to do so; or

3. The requested State has consented to his detention, trial, punishment or to his extradition to a third State for an offense other than that for which extradition was granted.

A person who has been set at liberty shall be informed of the consequences to which his stay in the territory of the requesting State may subject him.

These stipulations shall not apply to offenses committed after the extradition.

Article 15

If the requested State receives requests from the requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

If Denmark receives an extradition request from the United States and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, the Danish Ministry of Justice shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

In making its decision under paragraphs 1 and 2 of this Article, the requested State shall consider all of the relevant factors, including, but not limited to, the following:

(a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
(b) the places where each of the offenses was committed;
(c) the respective interests of the requesting States;
(d) the seriousness of the offenses;
(e) the nationality of the victim;
(f) the nationality and residence of the person sought;
(g) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
(h) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

Article 16

The requested State shall promptly communicate to the requesting State through the diplomatic channel the decision on the request for extradition, and, if granted, the period the person sought has been under detention pursuant to the request for extradition.

If the extradition has been granted, the authorities of the requesting and the requested States shall agree upon the time and place of surrender of the person sought.

If the extradition has not been effected, the requested State may set the person sought at liberty within such time as required by the law of the requested State, and the requested State may subsequently refuse to extradite that person for the same offense.

Article 17

To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all articles acquired as a result of the offense or which may be required as evidence shall, if found, be surrendered if extradition is granted.

Subject to the qualifications of the first paragraph, the above-mentioned articles shall be returned to the requesting State even if the extradition, having been agreed to, cannot be effected owing to the death or escape of the person sought.

Article 18

The right to transport through the territory of one of the Contracting States a person surrendered to the other Contracting State by a third State shall be granted on request made through the diplomatic channel, provided that conditions are present which would warrant extradition of such person by the State of transit and reasons of public order are not opposed to the transit.

The State to which the person has been extradited shall reimburse the State through whose territory such person is transported for any expenses incurred by the latter in connection with such transportation.

Authorization is not required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the transit State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit that contains a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Danish Ministry of Justice. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used to transmit such a request. All measures necessary to prevent the person from absconding shall be taken until transit is effected, as long as the request for transit is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 19

Expenses related to the translation of documents and to the transportation of the person sought shall be paid by the requesting State. The appropriate legal officers of the requested State shall, by all legal means within their power, assist the officers of the requesting State before the respective judges and magistrates. No pecuniary claim, arising out of the arrest, detention, examination and surrender of persons sought under the terms of this Treaty, shall be made by the requested State against the requesting State.

Article 20

[not applicable]

Article 21

[paragraph 1 and first sentence of paragraph 2 not applicable]

This Treaty may be terminated by either Contracting State giving notice of termination to the other Contracting State at any time and the termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice.

Instrument som forudsat i Artikel 3, stk. 2, i Aftalen om Udlevering mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union undertegnet den 25. juni 2003 om anvendelsen af Udleveringstraktaten mellem Amerikas Forenede Stater og Kongeriget Danmark undertegnet den 22. juni 1972

1. Som forudsat i artikel 3, stk. 2, i aftalen om udlevering mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union undertegnet den 25. juni 2003 (i det følgende kaldt "USA-EU-udleveringsaftalen"), anerkender Amerikas Forenede Staters og Kongeriget Danmarks regeringer, at i overensstemmelse med bestemmelserne i dette instrument, anvendes USA-EU-udleveringsaftalen i forhold til den bilaterale traktat om udlevering undertegnet den 22. juni 1972 (i det følgende kaldt "1972-udleveringsaftalen") under følgende betingelser:

a) Artikel 4 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, i bilaget til dette instrument regulerer omfanget af lovovertrædelser, som kan medføre udlevering.

b) Artikel 5 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 11, stk. 1 og stk. 5, i bilaget til dette instrument regulerer på hvilken måde, der skal ske fremsendelse af dokumenter og kravene til bekræftelse, konstatering af dokumenternes ægthed eller legalisering af udleveringsanmodninger og dokumenter til støtte herfor.

c) Artikel 7, stk. 1, i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 11, stk. 7, i bilaget til dette instrument fastsætter en alternativ måde for fremsendelse af udleveringsanmodningen og dokumenter til støtte herfor efter varetægtsfængsling.

d) Artikel 8, stk. 2, i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i Artikel 13, stk. 3, i bilaget til dette instrument regulerer hvilke kanaler, der skal anvendes til fremsendelse af supplerende oplysninger.

e) Artikel 9 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 13 *bis* i bilaget til dette instrument regulerer midlertidig overgivelse af personer mod hvilke der er indledt retsforfølgning eller som afsoner en straf i den anmodede stat.

f) Artikel 10 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 15 i bilaget til dette instrument regulerer afgørelsen om anmodninger fremsat af flere stater om udlevering eller overgivelse af samme person.

g) Artikel 11 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 13 *ter* i bilaget til dette instrument regulerer brugen af forenklede udleveringsprocedurer.

h) Artikel 12, stk. 3, i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 18, stk. 3, i bilaget til dette instrument regulerer procedurerne, der regulerer gennemrejse i tilfælde af uforudset landing af et fly.

i) Artikel 13 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 8 i bilaget til dette instrument regulerer udlevering med hensyn til adfærd, der straffes med døden i den anmodende stat; og

j) Artikel 14 i USA-EU-udleveringsaftalen som fastsat i artikel 11, stk. 8, i bilaget til dette instrument regulerer konsultationer, hvor den anmodende stat påtænker fremsendelse af særligt følsomme oplysninger til støtte for en anmodning om udlevering.

2. Bilaget afspejler den integrerede tekst af bestemmelserne i 1972-udleveringsaftalen og USA-EU-udleveringsaftalen, som finder anvendelse ved ikrafttrædelse af dette instrument.

3. Dette instrument gælder ikke for Grønland og Færøerne, medmindre Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union, ved udveksling af diplomatiske noter, behørigt bekræftet af Kongeriget Danmark i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b, i USA-EU-udleveringsaftalen, træffer anden bestemmelse. Anvendelse af 1972-udleveringsaftalen for Grønland og Færøerne skal forblive upåvirket af USA-EU udleveringsaftalen.

4. I overensstemmelse med artikel 16 i USA-EU-udleveringsaftalen gælder dette instrument for lovovertrædelser, der er begået før såvel som efter aftalens ikrafttræden.

5. Dette instrument gælder for anmodninger om udlevering fremsat efter dets ikrafttræden; ikke desto mindre finder artikel 3, artikel 4, stk. 2, og artikel 13 *bis* i bilaget i overensstemmelse med artikel 16 i USA-EU-udleveringsaftalen anvendelse på anmodninger, der er under behandling i den anmodede stat på tidspunktet for instrumentets ikrafttræden.

6. (a) Dette instrument er med forbehold af Amerikas Forenede Staters og Kongeriget Danmarks afslutning af deres respektive gældende interne procedurer for ikrafttræden. Myndighederne i Amerikas Forenede Stater og Kongeriget Danmark skal derefter udveksle instrumenter med angivelse af sådanne foranstaltninger, der er færdiggjort. Dette instrument træder i kraft på datoen for USA-EU-udleveringsaftalens ikrafttræden.

(b) I tilfælde af opsigelse af USA-EU-udleveringsaftalen, opsiges dette instrument, og 1972 udleveringstraktaten finder anvendelse. Myndighederne i Amerikas Forenede Stater og Kongeriget Danmark kan ikke desto mindre aftale at fortsætte anvendelsen af nogle eller alle bestemmelserne i dette instrument.

TIL BEKRÆFTELSE heraf har undertegnede, der er behørigt befuldmægtiget af deres respektive regeringer, underskrevet dette instrument.

UDFÆRDIGET i København i to eksemplarer den 23. juni 2005 på engelsk og dansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

FOR AMERIKAS FORENEDE STATER

FOR KONGERIGET DANMARK

BILAG

Artikel 1

Hver af de kontraherende stater indvilliger i - under de omstændigheder og på de betingelser, der er nævnt i denne traktat - til den anden stat at udlevere personer, der antræffes på dens område, og som er sigtet eller dømt for nogen af de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser begået på den anden stats område eller uden for dette på de i artikel 4 angivne betingelser.

Artikel 2

[finder ikke anvendelse]

Artikel 3

Lovovertrædelser kan medføre udlevering, hvis de efter lovgivningen i den anmodede og anmodende stat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mere end et år eller med en strengere straf. Lovovertrædelser kan ligeledes medføre udlevering, såfremt de består i forsøg på eller sammensværgelse med henblik på at begå eller medvirke til en lovovertrædelse, som kan medføre udlevering. Fremsættes anmodningen med henblik på fuldbyrdelse af den straf, som en person er idømt for en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, skal den frihedsstraf, der endnu ikke er afsonet, være på mindst fire måneder.

Imødekommes en anmodning om udlevering i forbindelse med en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, imødekommes anmodningen ligeledes for eventuelle andre lovovertrædelser, der er anført i den, hvis disse kan straffes med en frihedsstraf på et år eller mindre, forudsat at alle andre betingelser for udlevering er opfyldt.

Lovovertrædelser kan medføre udlevering efter denne artikel:

a) uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat har placeret dem i samme kategori eller anvender samme terminologi til at beskrive dem;

b) uanset om de er af en sådan art, at Amerikas Forenede Staters føderale lovgivning kræver bevis vedrørende f.eks. transport mellem de enkelte stater eller anvendelse af postvæsenet eller andre faciliteter, der påvirker handelen mellem staterne eller udlandshandelen, da sådanne krav udelukkende anvendes til at fastslå, om en føderal domstol i Amerikas Forenede Stater har kompetence i sagen, og

c) i straffesager, hvis de vedrører skat, told, valutakontrol samt import eller eksport af råvarer, uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat omfatter bestemmelser om de samme former for skat, told eller valutakontrol eller om import eller eksport af samme former for råvarer.

Artikel 4

I denne traktat forstås en kontraherende stats område som hele det område, der hører under denne kontraherende stats jurisdiktion, herunder luftrum og territorialfarvand samt skibe og luftfartøjer, der er indregistreret i denne kontraherende stat, hvis luftfartøjet er under flyvning eller skibet er i rum sø på det tidspunkt, da lovovertrædelsen blev begået. I denne traktat anses et luftfartøj for at være under flyvning fra det øjeblik, da motoreffekten anvendes med henblik på start, og indtil det øjeblik da landingsafløbet er tilendebragt.

Hvis lovovertrædelsen er begået uden for den anmodende stats område, imødekommes anmodningen med forbehold af de øvrige gældende betingelser for udlevering, såfremt lovgivningen i den anmodede stat indeholder bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder. Indeholder lovgivningen i den anmodede stat ikke bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder, kan den anmodede stats udøvende myndighed efter eget skøn imødekomme anmodningen, såfremt alle andre gældende betingelser for udlevering er opfyldt.

Artikel 5

Danmark er ikke forpligtet til at udlevere danske, finske, islandske, norske eller svenske statsborgere og Amerikas Forenede Stater er ikke forpligtet til at udlevere egne statsborgere, men den udøvende myndighed i den anmodede stat skal, forudsat at dens lovgivning ikke er til hinder herfor, udlevere sådanne statsborgere, hvis den skønner det rigtigst at gøre dette.

Hvis udlevering nægtes i medfør af denne artikel, skal den anmodede stat overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på strafforfølgning.

Artikel 6

Udlevering skal kun tillades, hvis bevismaterialet ifølge lovgivningen på det sted, hvor den pågældende eftersøgte person antræffes, er tilstrækkeligt enten til at begrunde, at der blev rejst tiltale mod ham, hvis den påsigtede lovovertrædelse var begået på det pågældende sted, eller til at dokumentere, at han er identisk med den person, der er dømt i den anmodende stat.

Når udleveringsbegæring fremsættes over for den danske regering, er de danske myndigheder i overensstemmelse med dansk udleveringslovgivning berettiget til at kræve sådanne bevisligheder, som kan skabe en formodning om skyld hos en domfældt. Udlevering kan nægtes, hvis sådanne supplerende bevisligheder anses for utilstrækkelige.

Artikel 7

Udlevering må ikke tillades i følgende tilfælde:

1. Når der på den anmodede stats område er indledt strafforfølgning mod den person, der begæres udleveret, eller han har været strafforfulgt og er blevet frikendt eller straffet for den

lovovertrædelse, for hvilken han begæres udleveret. Hvis tiltale er frafaldet mod en person, der begæres udleveret fra Danmark, kan udlevering kun ske, hvis dansk lovgivnings betingelser herfor er opfyldt.

2. Når der i en tredje stat har været gennemført strafforfølgning mod den person, der begæres udleveret, og han er blevet frifundet eller har udstået sin straf for den lovovertrædelse, for hvilken han begæres udleveret.

3. Når strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for lovovertrædelsen er forældet efter lovgivningen i en af de kontraherende stater.

4. Hvis den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende begæres udleveret, er en politisk lovovertrædelse eller en lovovertrædelse, der står i forbindelse med en politisk lovovertrædelse, eller hvis den anmodede stat har grund til at antage, at begæringen om hans udlevering i virkeligheden er fremsat med henblik på at stille ham for retten eller straffe ham for en politisk lovovertrædelse eller en lovovertrædelse, der står i forbindelse med en politisk lovovertrædelse. Ethvert spørgsmål om, hvorvidt en sag er omfattet af denne bestemmelse, afgøres af myndighederne i den anmodede stat.

5. Hvis den anmodede stat under særlige omstændigheder, navnlig under hensyntagen til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, har grund til at antage, at udlevering vil være uforenelig med humanitære hensyn.

6. Hvor der er tale om en militær lovovertrædelse.

Udlevering kan nægtes af enhver anden grund, som er angivet i den anmodede stats lovgivning.

Artikel 8

Hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, kan straffes med døden i henhold til den anmodende stats lovgivning, men ikke kan straffes med døden i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, kan den anmodede stat imødekomme anmodningen om udlevering på den betingelse, at den person, der ønskes udleveret, ikke idømmes dødsstraf, eller, hvis den anmodende stat af proceduremæssige grunde ikke kan opfylde et sådant krav, på den betingelse, at en eventuelt idømt dødsstraf ikke fuldbyrdes. Hvis den anmodende stat accepterer udleveringen på de betingelser, der er omhandlet i denne artikel, skal den overholde disse betingelser. Hvis den anmodende stat ikke accepterer disse betingelser, kan anmodningen om udlevering afslås.

Artikel 9

Når den person, der begæres udleveret, er genstand for strafforfølgning eller er lovligt tilbageholdt på den anmodede stats område for en anden lovovertrædelse end den, for hvilken den pågældende begæres udleveret, kan afgørelsen om udlevering udsættes, indtil strafforfølgningen mod den pågældende er afsluttet og den straf, den pågældende er eller måtte blive idømt, er fuldbyrdet.

Artikel 10

Afgørelsen af, om en anmodning om udlevering skal imødekommes, træffes i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, og den person, der begæres udleveret, skal have adgang til at gøre brug af de i denne lovgivning hjemlede retsmidler.

Artikel 11

Anmodninger om udlevering og dokumenter til støtte herfor fremsendes ad diplomatiske kanaler, hvilket også omfatter fremsendelse, i henhold til denne artikels stk. 7.

Anmodningen skal ledsages af en beskrivelse af den pågældende person, oplysninger om hans nationalitet og bopæl, hvis sådan foreligger, en redegørelse for sagens omstændigheder, ordlyden af de relevante lovbestemmelser i den anmodende stat, herunder de bestemmelser, der retligt beskriver gerningsindholdet af lovovertrædelsen og angiver strafferammen, samt en erklæring om, at strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde idømt straf for lovovertrædelsen ikke er forældet.

Når anmodningen angår en person, som endnu ikke er kendt skyldig eller som er kendt skyldig, uden at der endnu er truffet afgørelse om sanktionsspørgsmålet, skal den endvidere ledsages af en arrestordre udstedt af en dommer eller anden retsembedsmand i den anmodende stat og af sådanne bevisligheder, som efter den anmodede stats lovgivning ville begrunde hans anholdelse, fængsling og strafforfølgning, hvis lovovertrædelsen var begået i den sidstnævnte stat, herunder dokumentation for, at den person, der begæres udleveret, er identisk med den, som arrestordren angår.

Når anmodningen vedrører en domfældt, skal den ledsages af en udskrift af den dom, der er afsagt i den anmodende stat, en erklæring om, hvor stor en del af straffen der ikke er afsonet, og dokumentation for, at den person, der begæres udleveret, er identisk med den, som dommen angår.

Dokumenter, der er bekræftet af eller forsynet med segl fra den anmodende stats justitsministerium eller fra det ministerium eller departement, der er ansvarligt for udenrigsanliggender, antages i forbindelse med udleveringsprocedurer i den anmodede stat uden yderligere bekræftelse og konstatering af ægthed eller anden form for legalisering. "Justitsministerium" ("Ministry of Justice"), er for så vidt angår Amerikas Forenede Stater United States Department of Justice og for så vidt angår Danmark, det danske justitsministerium.

Den anmodede stat kan kræve, at de dokumenter, der ledsager begæringen om udlevering, oversættes til den anmodede stats sprog.

Har den anmodede stat allerede varetægtsfængslet den person, der ønskes udleveret, anses den anmodende stat for at overholde sin forpligtelse til at fremsende udleveringsanmodningen og dokumenterne til støtte herfor ad diplomatiske kanaler i henhold til stk. 1 i denne artikel, hvis anmodningen og de pågældende dokumenter indgives til den anmodede stats ambassade i den anmodende stat. I så tilfælde anses datoen for ambassadens modtagelse af en sådan anmodning for at være datoen for den anmodede stats modtagelse heraf med henblik på anvendelse af den tidsfrist, som skal overholdes i henhold til artikel 12 for at muliggøre personens fortsatte fængsling.

Hvis den anmodende stat påtænker at forelægge særligt følsomme oplysninger til støtte for sin udleveringsanmodning, kan den konsultere den anmodede stat for at fastslå, i hvilket omfang denne kan beskytte sådanne oplysninger. Hvis den anmodede stat ikke kan beskytte oplysningerne som ønsket af den anmodende stat, afgør den anmodende stat, om oplysningerne alligevel skal forelægges.

Artikel 12

I hastende sager kan en kontraherende stat anmode om foreløbig anholdelse og fængsling af den eftersøgte person indtil udleveringsanmodningen kan fremsættes ad diplomatiske kanaler. Denne anmodning kan fremsættes enten ad diplomatiske kanaler eller direkte mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og det danske justitsministerium. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af den eftersøgte person og angive, at det er hensigten at begære den pågældende udleveret, en erklæring om, at der foreligger en arrestordre eller, hvis den pågældende er fundet skyldig og idømt straf, en domfældelse vedrørende den pågældende, samt sådanne yderligere oplysninger, som måtte være nødvendige for at udstede en arrestordre, hvis lovovertrædelsen var blevet begået, eller den eftersøgte var blevet dømt på den anmodede stats område.

Ved modtagelsen af en sådan anmodning skal den anmodede stat tage de nødvendige skridt for at sikre den pågældendes anholdelse og fængsling.

En person, der fængsles efter en sådan anmodning, kan løslades efter tredive dages forløb, regnet fra tidspunktet for den pågældendes anholdelse, hvis begæring om hans udlevering, ledsaget af de i artikel 11 anførte dokumenter, ikke forinden er blevet modtaget. Den anmodende stat kan, under angivelse af grundene dertil, anmode om en forlængelse af fængslingen for en periode, der ikke overstiger tredive dage, og vedkommende judicielle myndighed i den anmodede stat skal være berettiget til at forlænge fængslingen. Løsladelse i medfør af dette stykke udelukker ikke, at der træffes foranstaltninger med henblik på udlevering af den eftersøgte, hvis en anmodning senere modtages.

Artikel 13

Hvis den anmodede stat kræver supplerende bevisligheder eller oplysninger for at kunne træffe afgørelse om en udleveringsanmodning, skal sådanne bevisligheder eller oplysninger være overleveret inden for den tidsfrist, som denne stat fastsætter.

Hvis den pågældende er fængslet og de tilvejebragte supplerende bevisligheder eller oplysninger ikke er tilstrækkelige, eller hvis disse bevisligheder eller oplysninger ikke er modtaget inden udløbet af den tidsfrist, der er fastsat af den anmodede stat, skal han løslades. Sådan løsladelse udelukker ikke, at den anmodende stat fremsætter en ny anmodning vedrørende samme lovovertrædelse.

Sådanne supplerende bevisligheder eller oplysninger kan begæres og afleveres direkte mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og det danske justitsministerium.

Artikel 13 *bis*

Hvis en anmodning om udlevering, der imødekommes, vedrører en person, der er under retsforfølgning eller som afsoner en dom i den anmodede stat, kan den anmodede stat midlertidigt overgive den person, der ønskes udleveret, til den anmodende stat med henblik på retsforfølgning.

Den overgivne person varetægtsfængsles i den anmodende stat og sendes tilbage til den anmodede stat ved afslutningen af retsforfølgningen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat efter fælles aftale mellem den anmodende og den anmodede stat. Den periode, som personen har været varetægtsfængslet på den anmodende stats område under afventning af retsforfølgning i denne stat, kan trækkes fra den periode, der endnu ikke er afsonet i den anmodede stat.

Artikel 13 *ter*

Hvis den person, der ønskes udleveret, giver sit samtykke til at lade sig overgive til den anmodende stat, kan den anmodede stat i overensstemmelse med principperne og procedurerne i dens retssystem overgive den pågældende så hurtigt som muligt uden anvendelse af yderligere procedurer. Samtykke fra den person, der ønskes udleveret, kan omfatte en aftale om at give afkald på beskyttelse i medfør af specialitetsreglen.

Artikel 14

En person, der er udleveret i henhold til denne traktat, kan ikke tilbageholdes, tiltales eller straffes på den anmodende stats område for nogen anden lovovertrædelse end den, han er udleveret for, eller af denne stat udleveres til en tredje stat, medmindre:

1. han har forladt den anmodende stats område efter sin udlevering og frivilligt er vendt tilbage,

2. han ikke har forladt den anmodende stats område uanset, at han i 45 dage har haft mulighed herfor, eller

3. den anmodede stat har givet sit samtykke til, at han tilbageholdes, tiltales, straffes eller udleveres til en tredje stat for en anden lovovertrædelse end den, han blev udleveret for.

En person, der er blevet løsladt, skal gøres opmærksom på de eventuelle følger af, at han opholder sig på den anmodende stats område.

Disse bestemmelser gælder ikke for lovovertrædelser begået efter udleveringen.

Artikel 15

Hvis den anmodede stat både fra den anmodende stat og fra en eller flere andre stater modtager en anmodning om udlevering af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer den udøvende myndighed i den anmodede stat selv afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil udlevere den pågældende til.

Hvis Danmark modtager en udleveringsanmodning fra Amerikas Forenede Stater og en anmodning om overgivelse i medfør af den europæiske arrestordre af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer det danske justitsministerium afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil overgive den pågældende til.

I forbindelse med afgørelser i medfør af stk. 1 og stk. 2 i denne artikel, tager den anmodede stat hensyn til alle relevante faktorer, herunder, men ikke begrænset til følgende:

a) spørgsmålet om hvorvidt anmodningerne er fremsat i medfør af en udleveringstraktat
b) gerningsstederne for de enkelte lovovertrædelser
c) de anmodende staters respektive interesser
d) lovovertrædelsernes grovhed
e) offerets statsborgerskab
f) eftersøgtes nationalitet og bopæl
g) muligheden for eventuel efterfølgende udlevering mellem anmodende stater, og
h) den kronologiske rækkefølge af de anmodninger, der er modtaget fra de anmodende stater.

Artikel 16

Den anmodede stat skal straks ad diplomatisk kanaler underrette den anmodende stat om sin afgørelse vedrørende udleveringsanmodningen og, hvis den imødekommes, om hvor længe den pågældende har været tilbageholdt som følge af udleveringsanmodningen.

Hvis udlevering tillades, skal myndighederne i den anmodende stat og den anmodede stat aftale tid og sted for den pågældendes overgivelse.

Hvis udlevering ikke er blevet gennemført, kan den anmodede stat løslade den pågældende ved udløbet af den frist, som måtte være fastsat i den anmodede stats lovgivning, og den anmodede stat kan senere nægte at udlevere den pågældende for den samme lovovertrædelse.

Artikel 17

Hvis udleveringsanmodningen imødekommes, skal alle genstande, der er til stede, og som er erhvervet som resultat af lovovertrædelsen, eller som er påkrævede som bevismateriale, overleveres, for så vidt det er foreneligt med den anmodede stats lovgivning og med respekt af tredjemands rettigheder.

Under iagttagelse af betingelserne i stk. 1 skal de nævnte genstande overleveres til den anmodende stat, selv om den besluttede udlevering ikke kan gennemføres på grund af den eftersøgtes død eller undvigelse.

Artikel 18

Transport af en person, der af en tredje stat er udleveret til en af de kontraherende stater gennem den anden kontraherende stats område, skal tillades efter anmodning fremsat ad diplomatiske kanaler, forudsat at betingelserne for udlevering af denne person fra transitstaten er opfyldt, og hensynet til grundlæggende retsprincipper ikke taler imod en sådan gennemrejse.

Den stat, til hvilken udlevering er sket, skal godtgøre den stat, gennem hvis område gennemrejsen fandt sted, de udgifter, som den sidstnævnte stat måtte have haft i forbindelse med transporten.

Der kræves ikke tilladelse, hvis vedkommende overgives med fly, og det ikke er planlagt at lande på transitstatens område. I tilfælde af en uforudset landing kan den stat, hvor den uforudsete landing finder sted, kræve en anmodning om gennemrejse, som indeholder en beskrivelse af den person, der overgives, samt en kort sagsfremstilling. Anmodning om gennemrejse fremsættes ad diplomatiske kanaler eller direkte mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og det danske justitsministerium. Den Internationale Kriminalpolitiorganisations (Interpols) faciliteter kan ligeledes anvendes til fremsendelse af en sådan anmodning. Alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre vedkommende person i at undvige skal træffes indtil gennemrejsen er afsluttet, forudsat at anmodningen om gennemrejse modtages inden for 96 timer efter den uforudsete landing.

Artikel 19

Udgifter ved oversættelse af dokumenter og ved transport af den eftersøgte skal afholdes af den anmodende stat. Vedkommende myndigheder i den anmodede stat skal på enhver måde inden for deres kompetence bistå embedsmændene i den anmodende stat over for de respektive domstole. Den anmodede stat kan ikke over for den anmodende stat gøre krav på betaling af nogen del af udgifter i forbindelse med anholdelse, fængsling, efterforskning og overgivelse af personer i henhold til denne traktat.

Artikel 20

[finder ikke anvendelse]

Artikel 21

[stk. 1 og første sætning i stk. 2 finder ikke anvendelse]

Hver af de kontraherende stater kan til enhver tid opsige denne traktat ved meddelelse om opsigelse til den anden part og opsigelsen træder i kraft seks måneder efter datoen for modtagelse af meddelelsen.